

a prey to the otter we found: pike, tench, carp, bream and parts of „witvis” (i.e. rud, chub and roach); twice a coot (once feathers in a bundle, a second time the skin turned inside out); once a ground vole. Several times we found valves of *Anodonta cygnea*.

Following a track in the snow we found an otter-den, which had been recently visited and contained a few otter-hairs inside. Remarkable was a track showing an otter having been gliding over the snow, its forelegs spread, and covering distances of 4-6 metres.

A further study of the behaviour of the otter is necessary in view of conservation and management of the population; for safety's sake the exact localities should not be mentioned.

Accenten versterken!

(Wederwoord op „Accenten verleggen” door J. Th. J. M. Willems op pp. 211-215)

G. A. BROUWER.

Het zou interessant zijn na te gaan, wanneer de woorden milieuhygiëne en milieubescherming hun intrede in onze taal hebben gedaan. Wij spraken vroeger ook over verontreiniging van water, bodem en lucht. Ruim 50 jaar geleden werd er zelfs een vereniging tot bestrijding van die verontreiniging opgericht, welke het tijdschrift „Water, Bodem en Lucht” uitgaf. Deze vereniging heeft betrekkelijk weinig bekendheid gekregen.

Maar het samenvattend begrip milieubescherming is van recente datum, kennelijk gestimuleerd door de snel slechter wordende toestand van het milieu waarin wij mensen leven. Dat er grote aandacht aan deze zaken wordt geschonken, kan alleen maar worden toegejuicht. Het is echter te betreuren, dat het „Natuurbeschermingsjaar 1970” praktisch geheel in het teken van de milieubescherming is komen te staan, waardoor de natuurbescherming niet de grote aandacht heeft gekregen, waar zij, krachtens „N 70”, recht op had.

Deze verdringing was niet nodig geweest. Natuurbescherming en milieubescherming zijn totaal verschillende zaken en het is wellicht alleen aan de overeenkomstige woord-

vorming te wijten, dat zij zo vaak in één adem worden genoemd en min of meer onderling verwisseld worden — meestal ten nadele van de natuurbescherming — wat veel natuurbeschermers met onbehagen vervult.

De natuur moet beschermd worden o.a. tegen ontginning en (overmatige) recreatie. Deze zaken zijn op zichzelf niet fout, alleen op bepaalde plaatsen ontoelaatbaar.

Ons milieu daarentegen moet beschermd worden tegen verontreiniging, die overal en altijd fout is en in zichzelf een groot kwaad. Voor de milieubescherming moeten technici, ingenieurs en economen worden ingeschakeld en in sommige gevallen komt de rechter er aan te pas (vervuiling van de Rijn!). Natuurbescherming wordt beoefend door een geheel andere groep van mensen, waarbij oecologisch geschoolde biologen leiding dienen te geven.

Het is duidelijk, dat de twee belangen elkaar niet behoeven te verdringen. Voor beide moet hard gewerkt worden; op geen van beide terreinen mag de aandacht ook maar een ogenblik verslappen. Daarom: niet accenten verleggen, maar accenten versterken!